

Bolile cu transmitere sexuala:

manifestari - diagnostic - prevenție

Infectiile cu transmitere sexuala sunt determinate de o varietate de agenti patogeni - virusi, bacterii, paraziti, care in anumite situatii pot declansa boli cu manifestari clinice specifice.

Cuprins

- **Ce sunt infectiile cu transmitere sexuala**
- **Care sunt simptomele specifice infectiilor cu transmitere sexuala**
- **Cum se stabileste diagnosticul acestor infectii**
- **Tratamentul infectiilor cu transmitere sexuala**

Ce sunt infectiile cu transmitere sexuala

Infectiile cu transmitere sexuala sunt determinate de o varietate de agenti patogeni - virusi, bacterii, paraziti, care in anumite situatii pot declansa boli cu manifestari clinice specifice. Cei mai frecventi patogeni implicati in aparitia infectiilor cu transmitere sexuala sunt reprezentati de catre sifilis, gonoree si Chlamydia trachomatis, inasa exista si alte cauze de imbolnavire cum sunt infectia cu Papilloma virus uman (HPV), virusul imunodeficientei umane (HIV), virusul hepatitei B, herpesul genital de tip I si II sau Trichomonas vaginalis.

Care sunt simptomele specifice infectiilor cu transmitere sexuala

Un numar crescut de agenti patogeni transmisi pe cale sexuala determina afectiuni clinic asimptomatice, sau, in cazul in care o persoana infectata prezinta simptome, acestea sunt tardive si semnaleaza o evolutie indelungata a bolii, care poate avea consecinte severe pe termen lung, fiind mult mai dificil de tratat. La adulti infectiile cauzate de Chlamydia si gonoree pot duce la complicatii pe termen lung de timpul

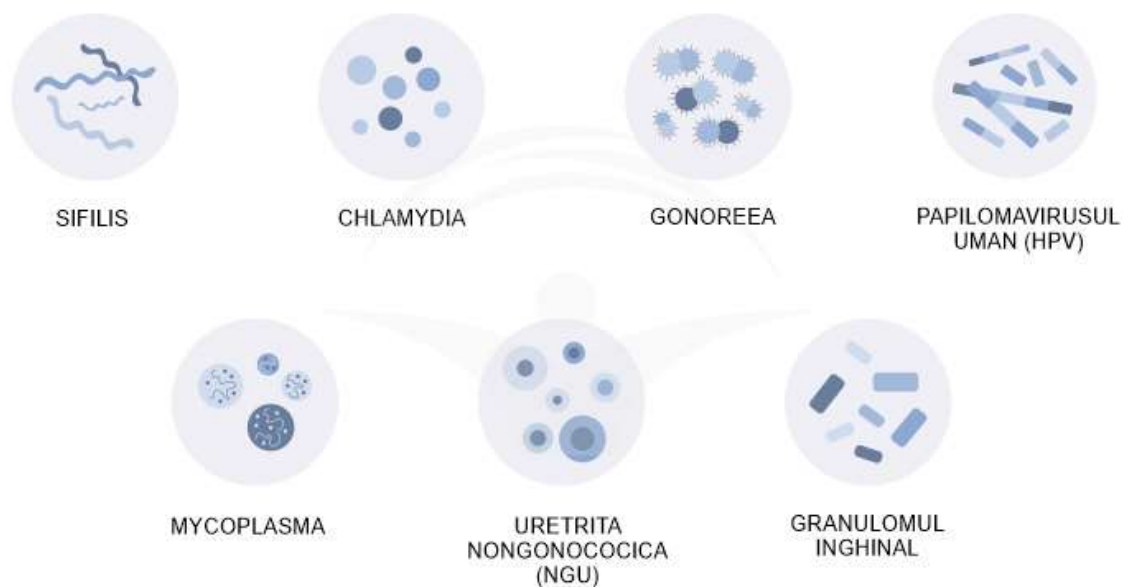
infertilitatii masculine si feminine sau aparitia sarcinilor ectopice (in afara uterului), pierderea sarcinii, nastere prematura si endometrite.

Infectia cu anumite tulpini oncogene de Human papilloma virus este frecvent asimptomatica si poate evolua cu modificari ale colului uterin ce pot duce in timp la aparitia cancerului, iar tulpinile cu risc oncogen scazut pot cauza aparitia condiloamelor acuminatae la nivelul organelor sexuale (negi genitali sau veruci genitale), perianal sau inghinal.

Herpesul genital reprezinta o boala cu transmitere sexuala cauzata de infectia cu herpes virus de tip 1 si 2 care determina aparitia de leziuni genitale, anale sau orale dureroase, cu aspect de vezicule cu continut lichidian. Infectia cu HSVII genital in primele saptamani de sarcina poate determina avort spontan, in timp ce contactul viral la o varsta mai mare de gestatie poate determina aparitia defectelor de dezvoltare intrauterina ale sistemului nervos central fetal cum sunt microcefalia sau hidrocefalia si oculare-microftalmie, keratoconjunctivita si retinita.

Trichomonas vaginalis este un parazit care se transmite in timpul contactului sexual neprotejat si afecteaza ambele sexe determinand inflamatie, prurit si senzatie de arsura la nivelul organelor genitale, disconfort la urinare si prezenta de secretii anormale vaginale si uretrale. Pe termen lung infectia cu T. vaginalis poate determina cresterea riscului infectie si cu alti patogeni transmisibili pe cale sexuala, sau al nasterii premature.

Infectiile cu Mycoplasma urogenitala netratate sunt responsabile de aparitia infertilitatii, uretritelor (mai frecvente la sexul masculin) si a pielonefritelor (infectii urinare inalte), care se manifesta prin jena sau durere in timpul mictiunii, dureri pelvine (boala inflamatorie pelvina), disconfort la contact sexual si aparitia de secretii vaginale/uretrale modificate. In cazul transmiterii patogenului prin intermediul placentei catre produsul de conceptie, nou nascutul poate prezenta greutate scazuta la nastere, meningita sau se poate naste prematur, in timp ce infectiile de tract respirator la sugar apar datorita infectiei cu Mycoplasma in timpul nasterii.

Bolile cu transmitere sexuala: manifestari si diagnostic

Cum se stabileste diagnosticul acestor infectii

Bolile cu transmitere sexuala asimptomatice de tipul infectiei HPV pot fi determinate de catre medicul ginecolog in timpul examenului clinic (atunci cand determina aparitia leziunilor la nivelul colului uterin), medicul specialist dermato-venerolog sau urolog (pentru barbati) sau prin intermediul unei analize de laborator specifice de screening specifice cancerului de col uterin, care presupune detectia si genotiparea HPV.

Treponema pallidum (agentul etiologic al sifilisului) poate fi diagnosticata clinic datorita leziunilor specifice ale pacientului “sancru sifilitic” sau paraclinic prin intermediul anticorpilor nespecifici VDRL (venereal disease research laboratory)/RPR (rapid plasma reagin) cantitativ sau al anticorpilor sangvini specifici IgM si IgG de tipul TPHA (Treponema pallidum haemagglutination assay).

HIV-ul, virusul hepatitei B si C, pot fi determinate prin intermediul anticorpilor serici specifici in timp ce infectiile cu Trichomonas sunt diagnosticate cu ajutorul examenului microscopic al frotiurilor din secretii vaginale/uretrale.

Testarea pentru gonoree (bacteria neisseria gonorrhoeae) si Chlamydia se face frecvent sub forma de screening (de rutina, in lipsa simptomatologiei) fie din probe de urina fie din secretii uretrale si vaginale prin intermediul unor analize de laborator specifice.

Tratamentul infectiilor cu transmitere sexuala

Preventia reprezinta cea mai importanta masura de gestionare pentru infectiile cu transmitere sexuala, masurile profilactice cuprinzand utilizarea corecta prezervativelor la orice contact intim (oral, vaginal, anal), limitarea numarului de parteneri sexuali sau abstinenta si vaccinarea impotriva infectiei cu virusul hepatitei B si al HPV.

Infectiile cu transmitere sexuala beneficiaza de tratament specific agentului patogen care le induce aparitia si este indicat atat persoanei infectate cat si partenerului:

- Bacteriile si parazitii - gonoree, sifilis, chlamydia, trichomonas sunt tratate cu antibiotice;
- Antiviralele sunt recomandate in cazul infectiilor cu HIV, virusul hepatitei B, Herpes de tip I si II si virusul HPV;
- Indepartarea chirurgicala a unei portiuni ale colului uterin in cazul in care se stabileste existenta de leziuni precanceroase sau cancer microinvaziv poate fi recomandata in cazul infectiei cu HPV, cu scopul de a limita extinderea procesului displazic (leziunii initiale).